

Bryssel den 7 maj 2026
(OR. en)

9061/26

SOC 244
EMPL 109
COH 79
COMPET 551
EDUC 151
ANTIDISCRIM 43
ENER 238

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	6 maj 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 538 final
Ärende:	MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN om Europeiska unionens strategi mot fattigdom: att ta itu med och förebygga fattigdom från barndomen till ålderdomen

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 538 final.

Bilaga: COM(2026) 538 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.5.2026
COM(2026) 538 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**om Europeiska unionens strategi mot fattigdom: att ta itu med och förebygga fattigdom
från barndomen till ålderdomen**

{SWD(2026) 770 final} - {SWD(2026) 771 final}

Ett värdigt liv är en grundläggande rättighet och EU har förbundit sig att respektera och skydda den här rättigheten⁽¹⁾. Kostnaden för att inte agera för att bekämpa fattigdom är hög och mångfasetterad. Fattigdom undergräver den sociala sammanhållningen, försvagar demokratin och hämmar Europas ekonomiska potential. En starkt konkurrenskraftig och innovativ ekonomi som främjar tillväxt och skapar arbetstillfällen av hög kvalitet bidrar till att minska fattigdomen. Den kraftigt stigande inflationen till följd av den geopolitiska oron och beroendet av fossila bränslen har påverkat och kommer att fortsätta att påverka energiräkningarna och priset på basvaror, inbegripet livsmedel, och leder till större påfrestningar och ekonomisk osäkerhet i hela Europa. De mest utsatta drabbas hårdast, men medelinkomsthushåll riskerar också att hamna i otrygghet, vilket gör att såväl förebyggande insatser som skydd behövs mer akut än någonsin.

I dag riskerar ungefär en av fem européer att drabbas av fattigdom eller social utestängning⁽²⁾. Detta innebär att 93 miljoner människor inte har råd med en skälig levnadsstandard. Det betyder att 19 miljoner barn är missgynnade redan när deras liv börjar. Risken är särskilt hög i vissa territorier, och i 93 av de 243 EU-regionerna är fattigdomen och den sociala utestängningen högre än EU-genomsnittet.

EU har redan förbundit sig till ett mål för 2030 att minska antalet personer som löper risk för fattigdom eller social utestängning med minst 15 miljoner, varav minst 5 miljoner barn⁽³⁾. Medlemsstaterna stöder denna ambition genom nationella mål för minskning av fattigdom. Framsteg har gjorts trots den rad kriser som EU klarat sig igenom under de senaste åren: Fram till 2025 hade det i EU skett en minskning med 3,5 miljoner jämfört med 2019, medan antalet barn i stort sett varit stabilt. Det krävs kraftfullare, varaktiga och mer samordnade insatser för att komma närmare målet för 2030.

Kommissionen fastställer ambitionen att bidra till att utrota fattigdomen i EU senast 2050. I denna allra första EU-strategi för fattigdomsbekämpning fastställs en övergripande strategi för att förebygga och skydda mot fattigdom som ska bidra till uppfyllandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Med utgångspunkt i det som redan görs och den politik som fastställts stakar strategin ut vägen för ytterligare framsteg när det gäller att minska fattigdomen.

I strategin föreslås åtgärder som ska vidtas på EU-nivå för att bekämpa fattigdom. I strategin erkänns fattigdomens inverkan under hela livet, och åtgärderna är specifika för varje åldersgrupp. Centralt för strategin är strategin för aktiv inkludering, som understryker betydelsen av stödet till aktivering på arbetsmarknaden för dem som kan arbeta (inbegripet övergången till arbetstillfällen av god kvalitet som är det främsta och bästa verktyget för att förebygga fattigdom), tillgång till viktiga varor och tjänster som är avgörande för människors välbefinnande och integrering i samhället samt tillräckligt inkomststöd. Med tanke på utmaningens omfattning krävs omedelbara och hållbara investeringar för att uppnå resultat vad gäller att minska fattigdomen.

⁽¹⁾ Se artikel 1 i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna](#) 2012/C 326/02 av den 26 oktober 2012: "Människans värdighet är okränkbar. Den ska respekteras och skyddas." Artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen: "[EU] ska bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd".

⁽²⁾ 2025 tillhörde 20,9 % av EU:s befolkning gruppen personer som löper risk för fattigdom eller social utestängning.

⁽³⁾ Målet välkomnades av Europeiska rådet den 25 juni 2021.

Fattigdomsbekämpning är ett kollektivt ansvar och kräver samordnade insatser på alla nivåer. På EU-nivå fastställde vi genom detta meddelande den första EU-strategin för fattigdomsbekämpning. Huruvida den blir framgångsrik kommer att vara beroende av ett aktivt engagemang från myndigheter på alla förvaltningsnivåer, EU-nivå, nationell, regional och lokal nivå, arbetsmarknadens parter, det civila samhället och den privata sektorn samt av att människor som själva lever i fattigdom engagerar sig. Strategin utgör även en ram för ökat samarbete med andra EU-institutioner och relevanta organisationer.

Strategin bygger på omfattande samråd⁽⁴⁾ och en analytisk grund, som beskrivs i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar⁽⁵⁾, inbegripet en analys av EU:s tidigare insatser för att bekämpa fattigdom⁽⁶⁾. I **kapitel 1** behandlas åtgärder för att bekämpa fattigdom under hela livet. I **kapitel 2** bedöms övergripande utmaningar och dimensioner som kan förvärra fattigdomen. I **kapitel 3** presenteras alternativ för att förbättra styrning, finansiering och övervakning på alla nivåer.

1. ÅTGÄRDER FÖR ATT BEKÄMPA FATTIGDOM I ALLA ÅLDERSGRUPPER

Alla generationer behöver riktad uppmärksamhet för att förebygga och ta itu med fattigdom. Samtidigt som varje generation har specifika behov och kräver riktade åtgärder för att förebygga och bekämpa fattigdom är en integrerad strategi, som kombinerar lämpliga resurser med effektiv tillgång till tjänster av god kvalitet, avgörande för alla åldrar. I kampen mot barnfattigdom vidtar man åtgärder för att ta itu med barns välbefinnande i dag, och bidra till att förebygga fattigdom senare i livet. Det är även mycket viktigt att stödja befolkningen i arbetsför ålder, bland annat genom riktade åtgärder för aktivering, för att förebygga fattigdom bland såväl barn som äldre. Den åldrande befolkningen innebär ett ökat behov av att stödja äldre människor.

Åtgärder för att bryta det sociala arvet och förbättra möjligheterna i livet

Generellt är barnfamiljer, och i synnerhet ensamförälderfamiljer, i EU särskilt utsatta för fattigdom eller social utestängning. Barnfattigdom återspeglar den ekonomiska situationen i det hushåll barnet lever i. Föräldrars låga inkomst är en av de avgörande faktorerna för barnfattigdom, och beror på hinder för att föräldrarna ska kunna integrera sig på arbetsmarknaden samt på fattigdom bland förvärvsarbetande⁽⁷⁾, samtidigt som kostnaderna för att ha barn är betydligt mer kännbara i samband med ökade boende-, energi- och livsmedelskostnader. Ensamstående föräldrar, i synnerhet ensamstående mödrar, löper mer än dubbelt så stor risk att drabbas av fattigdom eller social

⁽⁴⁾ Strategin bygger på en inbjudan att lämna synpunkter och ett offentligt samråd som pågick mellan den 25 juli 2025 och den 24 oktober 2025, samt flera riktade samråd.

⁽⁵⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Poverty in the EU – key trends and policies*, SWD (2026) 770.

⁽⁶⁾ Detta främjades av [genomförandedialogen om ”Measures to combat poverty: the Council Recommendation on adequate minimum income ensuring active inclusion, and the Council Recommendation on the European Child Guarantee”](#) som hölls den 24 februari 2026.

⁽⁷⁾ [European Employment and Social Outlook. Quarterly review](#) från januari 2026.

utestängning⁽⁸⁾. I dagens EU löper därför vart fjärde barn risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning⁽⁹⁾.

För att ta itu med barnfattigdomen krävs förbättrad tillgång till tillräckliga resurser för föräldrar. För det första är det viktigt att stödja föräldrars tillgång till arbetstillfällen av god kvalitet och att ge utsatta familjer tillräckligt inkomststöd. För det andra spelar väl utformade system för barn- och familjeförmåner en central roll när det gäller att hjälpa familjer att täcka kostnaderna för barn. Förmånernas inverkan på fattigdom och utestängning varierar dock kraftigt mellan medlemsstaterna. Detta pekar på behovet av att **förbättra förmånernas utformning, täckningsgrad, tillräcklighet och användning.** **Samordningen** mellan system för socialt skydd, tjänster och förmåner måste också förbättras. För att ta itu med detta kommer kommissionen under 2027 att anta en rekommendation om att effektivisera och integrera barnrelaterade förmånssystem i syfte att ta itu med barnfattigdomen, förbättra samordningen och öka deras positiva effekter för barnets bästa. Med anledning av de begränsade offentliga resurserna förefaller det viktigt att ta hänsyn till och vid behov förbättra fördelningen av sociala och andra offentliga utgifter mellan olika åldersgrupper för att minska barnfattigdomen och främja rättvisa mellan generationerna.

Barn i riskzonen bör snarast möjligt skyddas från fattigdom och ges tillgång till de tjänster de behöver. Förskoleverksamhet och barnomsorg, skolgång, aktiviteter utanför läroplanen, däribland idrott och kultur, skolmat och hälsosam kost, hälso- och sjukvård och bostäder av hög kvalitet är några av de viktigaste tjänster som kan bidra till att motverka missgynnande och främja lika möjligheter för utsatta barn så att de kan ta sig ur fattigdomen. I meddelandet *Breaking the cycle of child poverty - strengthening the European Child Guarantee* (inte översatt till svenska), som tar sin utgångspunkt i bedömningen av det pågående genomförandet av den europeiska barngarantin samt de nya utmaningar som behövande barn står inför, aviseras åtgärder för att förbättra den övergripande tillgången till alla tjänster som barn behöver för att förverkliga sin fulla potential i livet.

Hjälpa ungdomar att växa och utvecklas

I dag löper ungdomar i EU betydligt större risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning. År 2025 riskerade 24 % av alla ungdomar under 29 år att drabbas av fattigdom och social utestängning, vilket är tre procentenheter högre än för den totala befolkningen. Detta beror till stor del på ungdomsarbetslöshet, att unga lämnar skolan med högst grundskoleutbildning och att unga inte deltar fullt ut i utbildning eller står långt ifrån arbetsmarknaden.

De största utmaningarna för utsatta ungdomar handlar främst om övergången mellan utbildning och sysselsättning och tillgången till viktiga tjänster. Ungdomar står inför alltmer komplexa utmaningar på en snabbt föränderlig arbetsmarknad, inbegripet att det för dem blir allt vanligare med korttidskontrakt och obetald praktik. Syftet med

⁽⁸⁾ 2024 var andelen ensamstående mödrar som löper risk för fattigdom eller social utestängning 46,3 % i EU.

⁽⁹⁾ Ett av tio barn har inte tillgång till en daglig måltid innehållande kött, kyckling, fisk eller en vegetarisk motsvarighet.

ungdomsgarantin⁽¹⁰⁾ är att alla unga under 29 år ska få ett erbjudande om sysselsättning av god kvalitet, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik inom de första fyra månaderna efter att de har blivit arbetslösa eller har lämnat den formella utbildningen. Sedan ungdomsgarantin inrättades 2013 har den hjälpt över 63 miljoner unga européer.

Framöver kommer kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att stärka genomförandet av ungdomsgarantin, i synnerhet genom att intensivifiera den uppsökande verksamheten för att nå behövande ungdomar, särskilt i områden med hög arbetslöshet. I detta avseende är det viktigt att inrätta och stödja **lämpliga, säkra och inkluderande lokala fritidslokaler**, som kan fungera som knutpunkter som ger omfattande och samordnad rådgivning och mentorskap till ungdomar samt säkerställer en integrerad strategi och starkare kopplingar till andra tjänster.

För att hindra att fattigdom och utsatthet går i arv är det dessutom viktigt att **hjälpa behövande barn att bli ungdomar med egenmakt**. Meddelandet *Breaking the cycle of child poverty – strengthening the European Child Guarantee* stöder detta arbete genom att föreslå åtgärder för att överbrygga barngarantin och ungdomsgarantin. Senast 2027 kommer kommissionen att utveckla en **verktygslåda för att sammanlänka och stärka samordningen mellan barn- och ungdomsgarantin** med tonvikt på en individanpassad strategi och säkerställande av starkare kopplingar till andra tjänster, i synnerhet de som tas upp i barngarantin.

Åtgärder mot fattigdom som drabbar människor i arbetsför ålder

Det finns belägg för att ett arbetstillfälle av god kvalitet är det bästa skyddet mot fattigdom för dem som är arbetsföra. Det är inte enbart en inkomstkälla utan ger människor en känsla av värdighet och syfte, ett socialt nätverk och en känsla av att tillhöra en bredare gemenskap. I dag lever många människor i fattigdom eller riskerar att hamna i fattigdom på grund av att de är utanför arbetsmarknaden: År 2025 riskerade 66 % av de arbetslösa och 44 % av de som stod utanför arbetsmarknaden att drabbas av fattigdom eller social utestängning. Kvinnor ställs inför särskilda hinder, 6,7 miljoner fler kvinnor än män riskerar att drabbas av fattigdom i EU⁽¹¹⁾. Föräldrar med omsorgsansvar har ofta inte tillgång till, eller har inte råd med, förskoleverksamhet och barnomsorg av god kvalitet. Detta innebär en lägre sysselsättningsgrad för kvinnor, vilket framgår av en skillnad på i genomsnitt tio procentenheter jämfört med män.

Det krävs riktade och effektiva aktiveringsåtgärder för att stödja integrationen på arbetsmarknaden av dem som har arbetsförmåga, särskilt för långtidsarbetslösa, personer utanför arbetskraften och personer som upplever särskilda hinder. Det är avgörande att stödåtgärderna främjar individens självförsörjning och skapar rätt balans mellan inkomststöd, aktiva arbetsmarknadsåtgärder, arbetsincitament och ömsesidiga skyldigheter. För att hjälpa de mest utsatta att förvärva kompetens, förbättra sin anställbarhet och därmed öka sina chanser att hitta varaktig sysselsättning av god kvalitet krävs en individanpassad strategi, inbegripet stöd i arbetssökandet, rådgivning och

⁽¹⁰⁾ Rådets rekommendation 2020/C 372/01 av den 30 oktober 2020 om [en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti och om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti](#).

⁽¹¹⁾ År 2025 riskerade 43 miljoner män och nästan 50 miljoner kvinnor att drabbas av fattigdom eller social utestängning i EU, enligt [uppgifter från Eurostat](#).

vägledning, utbildning och arbetslivserfarenhet⁽¹²⁾. Samtidigt är stöd för aktivering avgörande för att ta vara på potentiellt outnyttjad talang i Europa och bidrar till ekonomisk tillväxt, konkurrenskraft och samhällsutveckling.

Därför kommer kommissionen, i linje med artikel 154.2 i EUF-fördraget, under andra halvåret 2026 att inleda den **första etappen i samrådet med de europeiska arbetsmarknadsparterna för att få in synpunkter på möjliga EU-åtgärder för att stödja aktivering av personer som är utestängda från arbetsmarknaden och jämställdhet när det gäller möjligheter på arbetsmarknaden**. Initiativet ska syfta till att stödja identifieringen av och nå ut till dem som är utestängda från arbetsmarknaden och till inrättandet av individanpassade vägar mot integration på arbetsmarknaden, med deltagande av alla berörda myndigheter och förstärkning av samarbetet mellan dem. Detta skulle således bidra till att undanröja hinder för övergången till arbetsmarknaden och öka användningen av stödtjänster.

Kommissionen kommer att fortsätta att stödja den sociala ekonomin och mikrofinansiering som har en särskild roll att spela när det gäller att erbjuda möjligheter till arbete och egenföretagande för personer som lever i fattigdom. Detta kommer att innebära en bedömning av det offentliga finansiella stödets roll för att göra det möjligt för aktörer inom den sociala ekonomin att starta och utveckla sin verksamhet⁽¹³⁾. Dessutom behövs särskilda insatser för särskilda grupper, eftersom de ställs inför särskilda hinder för att komma in på arbetsmarknaden. Detta gäller till exempel tredjelandsmedborgare⁽¹⁴⁾ och personer med funktionsnedsättning, som kommer att få stöd genom ett förstärkt sysselsättningspaket för personer med funktionsnedsättning, i linje med meddelandet *Enhancing the strategy for the rights of persons with disabilities up to 2030* (inte översatt till svenska).

Ett arbete kan dock endast skydda mot fattigdom om det säkerställer en skälig inkomst som är tillräcklig för att täcka levnadskostnaderna. Trots vissa förbättringar under det senaste årtiondet löper omkring 8,3 % av de förvärvsarbetande i EU fortfarande risk att drabbas av fattigdom. Deltidsanställda och visstidsanställda löper dubbelt så stor risk att drabbas av fattigdom (12,9 % respektive 13,4 %) som heltidsanställda och tillsvidareanställda (6,9 % respektive 5,2 %).

För att få bukt med fattigdom bland förvärvsarbetande krävs att man främjar arbetstillfällen av god kvalitet och bekämpar ofrivilligt låg arbetsintensitet, inbegripet genom att undanröja hinder såsom avsaknad av överkomlig hälso- och sjukvård och genom att säkerställa tillgång till tjänster och inkomststöd där så är relevant. Det krävs även att man tar itu med odeclarerat arbete genom att utöver tillsyn

⁽¹²⁾ Rådets rekommendation av den 15 februari 2016 [om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden](#) 2016/C 67/01.

⁽¹³⁾ Halvtidsöversyn av handlingsplanen för den sociala ekonomin, rådets rekommendation om utveckling av ramvillkor för den sociala ekonomin. Framöver kommer kommissionen att se över den europeiska uppförandekoden för tillhandahållande av mikrorekrediter så att mikrofinansiering fortsätter att tillgodose behoven hos underrepresenterade företagare och personer i utsatta situationer, och kommer under våren 2026 att inom ramen för EaSI-delen av ESF + inleda en ansökningsomgång som syftar till att stödja underrepresenterade grupper inom företagande, inbegripet de mest utsatta, så att de kan starta sin verksamhet.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens meddelande COM(2020) 758 final av den 24 november 2020 [Handlingsplan för integration och inkludering för 2021–2027](#) och kommissionens meddelande COM(2026) 45 final av den 29 januari 2026 [Europeisk strategi för asyl- och migrationshantering](#).

även formalisera incitament. Arbetstillfällen av hög kvalitet möjliggörs genom en starkt konkurrenskraftig och innovativ ekonomi med tillräckliga löner, och med insyn i lönesättningen, som stöds av kollektivförhandlingar, trygga anställningsavtal, utbildningsmöjligheter, lämpligt socialt skydd⁽¹⁵⁾ samt politik som gör det lättare att förena arbete och familjeliv⁽¹⁶⁾. Medlemsstaternas utformning av sociala förmåner och arbetsrelaterade förmåner påverkar också fattigdomen bland förvärvsarbetande, särskilt för dem som övergår till stabila heltidsarbeten. Tillräckliga minimilöner bör fastställas på en nivå som är tillräcklig för att skydda heltidsarbetande från fattigdom, i linje med direktivet om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen.

Under 2027 kommer kommissionen att lägga fram en **rekommendation med evidensbaserad politisk vägledning och bästa praxis för att förebygga och bekämpa fattigdom bland förvärvsarbetande**. Vägledningen kommer att utarbetas i nära samarbete med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter. Den kommer att ange huvuddragen när det gäller de viktigaste pådrivande faktorerna bakom fattigdom bland förvärvsarbetande och i detalj beskriva bästa praxis för att stödja en övergång till högre arbetsintensitet (och därmed högre inkomster) och säkerställa att skatte- och bidragssystemen är samstämmiga så att fler arbetade timmar leder till högre inkomster. Vägledningen kommer att följas av särskilda strukturerade diskussioner med alla berörda aktörer, däribland arbetsmarknadens parter och nationella myndigheter. Parallellt med detta kommer kommissionen att trappa upp kontrollen av efterlevnaden för att säkerställa ett fullständigt införlivande av direktivet om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen⁽¹⁷⁾. Den rapport om direktivet som kommer 2026 kommer att innehålla en översikt över det aktuella läget. Kommissionen kommer att öka sina ansträngningar genom utbyten för ömsesidigt lärande och genom att fortsätta den noggranna övervakningen inom sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd.

Det är viktigt att säkerställa det stöd som krävs för att leva ett värdigt liv för dem som inte kan arbeta, vare sig av strukturella orsaker eller på grund av att de för närvarande står inför särskilda hinder⁽¹⁸⁾. Alla medlemsstater har infört minimiinkomstsystem som även stöder tillgång till tjänster och inkludering på arbetsmarknaden, men stödets tillräcklighet och täckning varierar avsevärt. En stor utmaning i detta avseende är också det låga utnyttjandet av stödet, som varierar mellan 20 % och 50 % mellan medlemsstaterna, vilket kraftigt undergräver den offentliga politikens effektivitet. I början av 2027 kommer kommissionen att offentliggöra ett **kompedium över bästa praxis som ska bidra till att ta itu med det bristande utnyttjandet av inkomststöd**. Detta kommer att beröra de olika pådrivande faktorerna bakom bristande utnyttjande, inbegripet brist på information och administrativ komplexitet, och ligga till grund för ett mer strukturerat samarbete i denna fråga i

(15) Rådets rekommendation av den 8 november 2019 [om tillgång till socialt skydd för arbetstagare och egenföretagare](#) 2019/C 387/01.

(16) Kommissionens meddelande COM(2025) 944 final av den 4 december 2025 [Färdplan för sysselsättning av hög kvalitet](#).

(17) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2041 av den 19 oktober 2022 [om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen](#).

(18) Rådets rekommendation av den 30 januari 2023 [om tillräcklig minimiinkomst som säkerställer aktiv inkludering](#) 2023/C 41/01.

kommittén för socialt skydd⁽¹⁹⁾ och dess arbetsgrupp för nätverket för minimiinkomst (Minet)⁽²⁰⁾.

Bekämpa och förebygga fattigdom bland äldre

År 2025 löpte nästan en av fem personer i åldern 65 år eller äldre risk för fattigdom eller social utestängning i EU (18,8 %). Andelen är mycket högre för kvinnor (21,2 %) än för män (15,8 %). Denna klyfta mellan kvinnor och män är ofta kopplad till lägre pensioner för kvinnor, i genomsnitt, till följd av skillnader i sysselsättning och lön samt karriärskillnader av omsorgsskäl som ackumulerats under arbetslivet. Ökad förekomst av funktionsnedsättning och behov av långvarig vård och omsorg under ålderdomen leder också till ytterligare effekter på fattigdom bland äldre. Dessutom kan ålderdomen även medföra utmaningar kopplade till ökat behov av hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg, ökad risk för social isolering och ensamhet, vilket kan förvärras ytterligare av digital utestängning.

För att ta itu med och förebygga fattigdom och social utestängning bland äldre krävs samordnade åtgärder när det gäller tillräckliga pensioner, deltagande på arbetsmarknaden och socialt skydd samt effektiv tillgång till omsorgstjänster av hög kvalitet och riktade insatser för social delaktighet. Riktade incitament och stödresurser som möjliggör ett längre arbetsliv när så är lämpligt, tillräckliga pensioner, förmåner vid ålderdom⁽²¹⁾ och kompletterande pensionssparande, som stöder pensionssystemens kapacitet, förhindrar att personer drabbas av fattigdom när de blir äldre. I detta avseende spelar ökad kunskap om pensioner och insyn i pensionssystemen också en roll när det gäller att stärka pensionsinkomsterna⁽²²⁾. Kommissionen efterlyser att ett pensionssystem med flera pelare ska byggas upp över tid, som ska syfta till att säkerställa en tillräcklig inkomst för äldre.

År 2027 kommer kommissionen och kommittén för socialt skydd att offentliggöra en **gemensam rapport om fullgott socialt skydd i ålderdomen**, som identifierar brister i pensionernas tillräcklighet och långtidsvården i medlemsstaterna, och en **expertrapport som kartlägger och ser över nationella mekanismer för att skydda äldre från fattigdom**. Båda kommer att hjälpa beslutsfattare att genomföra reformer för att stärka pensionssystemen, säkerställa deras långsiktiga tillräcklighet och ta itu med fattigdomen bland äldre. Med utgångspunkt i dessa rapporter kommer kommissionen att anordna ett **utbyte på hög nivå om integrerad politik för en värdig ålderdom** med medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter, berörda parter och experter.

⁽¹⁹⁾ [Kommittén för socialt skydd – Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.](#)

⁽²⁰⁾ [Arbetsgruppen för nätverket för minimiinkomst \(Minet\) – Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.](#)

⁽²¹⁾ Mekanismer såsom minimipensioner och förmåner vid ålderdom, efterlevandepensioner, invaliditetsförmåner, system för delning av pensioner och pensionspoäng för perioder av obetalt omsorgsarbete.

⁽²²⁾ Kommissionens meddelande 124 final av den 19 mars 2025 [Spar- och investeringsunionen](#), kommissionens meddelande 839 final av den 20 november 2025 [Att öka kapaciteten hos EU:s sektor för kompletterande pensioner för att förbättra pensionsinkomsterna och tillföra EU:s ekonomi långsiktigt kapital](#) och kommissionens rekommendation 2025/2384 av den 20 november 2025 [om pensionsspårningstjänster, resultatavlor för pensioner och automatisk försäkringsanslutning.](#)

Undvika att fattigdom under livets gång överförs från en åldersgrupp till en annan

Varje år tar sig omkring en tredjedel av dem som riskerar att drabbas av fattigdom sig ur fattigdomen och ersätts av nya kohorter⁽²³⁾. Dessa övergångar in i och ut ur fattigdom utlöses vanligtvis av förändringar i sysselsättning och inkomst (t.ex. genom att man slutar eller börjar ett nytt arbete eller ökar eller minskar arbetstiden), men också av förändringar i hushållets sammansättning (t.ex. att få barn eller separera) och de bredare effekterna av kriser.

Övergången mellan olika skeden i livet, från barndom till ungdom, från ungdom till arbetsför ålder och från arbetsför ålder till pensionering, är kritiska tidpunkter när det kan uppstå risk för att man hamnar i otrygga situationer. Ungdomar som flyttar hemifrån passerar exempelvis ofta viktiga milstolpar i livet, såsom att komma in på arbetsmarknaden, ofta genom otrygga anställningar, eller att bilda familj samtidigt som de har svårt att få tillgång till bostäder till överkomlig kostnad. Detta är särskilt akut för dem som lämnar alternativ omvårdnad (institutionsvård eller särskilt boende), som löper större risk att drabbas av fattigdom eller till och med hemlöshet⁽²⁴⁾. På samma sätt kan övergången från arbetsför ålder till pension åtföljas av en ökad risk för fattigdom, om man inte har förberett sig väl. Att främja ett längre arbetsliv för dem som kan och vill fortsätta att arbeta, och stödja ett aktivt och hälsosamt åldrande, är avgörande för att förebygga fattigdom bland äldre. Detta bör åtföljas av politik som främjar positiva incitament och ökad flexibilitet i pensioneringsvägarna, och även återspeglar mångfalden i karriärvägarna och stimulerar tidigt deltagande i tilläggspensioner.

Mer allmänt måste all politik utformas för att förhindra att olika typer av utsatthet ackumuleras under livet. Detta är den logiska grunden till strategin för rättvisa mellan generationerna⁽²⁵⁾ och den kommande färdplanen för livslängd, som kommer att kartlägga åldersspecifika politiska frågor för alla åldersgrupper i syfte att identifiera strategiska möjligheter att aktivt forma längre och hälsosammare liv och ekonomisk trygghet.

2. ÅTGÄRDER FÖR ATT TA ITU MED ÖVERGRIPANDE UTMANINGAR SOM FÖRVÄRRAR FATTIGDOMEN

För att ytterligare förebygga och ta itu med fattigdom är det viktigt att ta itu med övergripande utmaningar som kan påverka alla generationer samtidigt. Detta inbegriper diskriminering och stigmatisering, svårigheter att ha råd med grundläggande behov såsom mat, energi, ett hem och andra basvaror samt bristande tillgång till tjänster av god kvalitet.

Bekämpning av diskriminering och stigmatisering

Fördomar och stigmatisering kan redan från början missgynna vissa befolkningsgrupper, medan kvinnor och vissa befolkningsgrupper är mer utsatta för fattigdom och social utestängning. Kvinnor löper större risk att drabbas av fattigdom, bland annat på grund av färre arbetstillfällen och lägre sysselsättningsgrad, avbrott under

⁽²³⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Poverty in the EU – key trends and policies*, SWD(2026) 770 (inte översatt till svenska).

⁽²⁴⁾ Enligt [Unicef](#) bor hundratusentals barn i hela EU på särskilda boenden, och barn med funktionsnedsättning är överrepresenterade. Institutionaliseringsen får allvarliga konsekvenser och kan finnas kvar hela livet.

⁽²⁵⁾ Kommissionens meddelande COM(2026) 110 final av den 5 mars 2026, [Strategi för rättvisa mellan generationerna](#).

karriären och obetalt omsorgsarbete⁽²⁶⁾. Fördomar och stigmatisering påverkar också personer med funktionsnedsättning (29 % löper risk för fattigdom och social utestängning), personer födda utanför EU (39 %), personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet, särskilt romer (70 % löper risk för fattigdom) och hbtqi+-personer (38 % har stora svårigheter att få ekonomin att gå ihop).

Alla dessa faktorer kan begränsa tillgången till sysselsättning, utbildning, bostäder, omsorgsrelaterade tjänster och andra tjänster, samtidigt som de undergräver tilliten i samhället, den personliga säkerheten och deltagandet i samhället. Kommissionen har utarbetat strategier som syftar till att främja jämställdhet och bekämpa diskriminering av personer med funktionsnedsättning, personer som utsätts för rasism, romer och hbtqi+-personer, inom ramen för jämlikhetsunionen⁽²⁷⁾. Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna och andra berörda parter för att ta fram åtgärder mot fattigdom som riktar sig till särskilda grupper. I EU:s strategiska ram för romers jämlikhet, inkludering och delaktighet uppmanas särskilt till att minska fattigdomsklyftan mellan romer och befolkningen i allmänhet med minst hälften fram till 2030.

Utöver de grupper som anges ovan stigmatiseras eller diskrimineras personer som lever i fattigdom ofta på grund av sin socioekonomiska bakgrund⁽²⁸⁾. Som underlag för det fortsatta arbetet kommer Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) att göra en jämförande rättslig analys av socioekonomisk status som diskrimineringsgrund i EU-medlemsstaternas rättsliga ramar och regelverk och tillhandahålla uppgifter om fattigdomens och de socioekonomiska nackdelarnas stora inverkan på diskriminering.

Främja uppfyllandet av grundläggande behov mot bakgrund av stigande levnadskostnader

Runtom i EU driver de allt tyngre levnadskostnadsbördorna fler människor in i fattigdom, förvärrar de svåra omständigheterna för dem som redan har det kämpigt och ökar den ekonomiska otryggheten för medelinkomsthushåll. Levnadskostnaderna är en av de främsta källorna till oro för människor i EU, och 88 % oroar sig över de dagliga levnadskostnaderna och deras inverkan på hushållets framtid⁽²⁹⁾. Detta är ett allvarligt problem för människor som redan lever i fattigdom, samtidigt som det gör att medelklassen löper allt större risk att uppleva otrygghet och svårigheter. Överkomliga priser på hälsosamma och hållbara livsmedel är en viktig fråga som behöver övervakas och

⁽²⁶⁾ I [Jämställdhetsstrategin för 2026–2030](#) understryks att kommissionen ska utforska hur man kan hantera arbetsmarknadsresultat och de inslag i pensionssystemen som ökar pensionsklyftan, och kartlägga och stödja utbyte av bästa praxis för att ta itu med klyftan.

⁽²⁷⁾ Kommissionens meddelande COM(2026) 113 final av den 5 mars 2026 [Jämställdhetsstrategi för 2026–2030](#), kommissionens meddelande COM(2021) 101 final av den 3 mars 2021 [En jämlikhetsunion: EU:s strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–2030](#), och meddelandet *Enhancing the strategy for the rights of persons with disabilities up to 2030* (inte översatt till svenska), [EU:s strategiska ram för romers jämlikhet, inkludering och delaktighet 2020–2030](#), kommissionens meddelande COM(2026) 12 final av den 20 januari 2026 [om strategin mot rasism 2026–2030](#), kommissionens meddelande COM(2025) 725 final av den 8 oktober 2025 [om jämlikhetsstrategin för hbtqi+-personer 2026–2030](#), kommissionens meddelande COM(2021) 142 final av den 24 mars 2021 [om EU:s strategi för barnets rättigheter](#).

⁽²⁸⁾ *An analysis of the introduction of socio-economic status as a discrimination ground*, Tomas Kadar, Equality and Rights Alliance.

⁽²⁹⁾ [Eurobarometerundersökningen från år 2025 Investing in Fairness](#).

hanteras ⁽³⁰⁾. På grund av de stigande livsmedelspriserna blir en allt större grupp människor beroende av stöd från myndigheter eller organisationer för att få tillgång till livsmedel, eller så tvingas de förlita sig på stöd från matbanker ⁽³¹⁾.

Kampen mot energi- och transportfattigdom bör fortsatt prioriteras mot bakgrund av den nuvarande geopolitiska turbulensen, eftersom höjda energi- och transportpriser i ännu större utsträckning påverkar utsatta hushåll som lägger en större andel av sin inkomst på energi. Såsom tillkännagavs i meddelandet om AccelerateEU, som antogs i april 2026, kommer kommissionen att samordna insatserna för att skydda medborgarna, särskilt utsatta konsumenter, från energiprischocker, bland annat genom nödgärder, skydd mot avstängning, system för social leasing och andra åtgärder för att påskynda energibesparingar och ren energi. Kommissionen kommer också att trappa upp sina åtgärder mot energifattigdom genom att uppdatera kommissionens rekommendation om energifattigdom från 2023 senare under 2026 ⁽³²⁾. För hushåll med lägre inkomster kan en mer cirkulär ekonomi minska levnadskostnadsbördan genom att förlänga produkters livslängd och reparerbarhet och öka tillgången till överkomliga andrahandsmarknader och reparationstjänster ⁽³³⁾.

I ljuset av de stigande levnadskostnaderna är det viktigt att påskynda insatserna för att förbättra konsumentskyddet, den finansiella kompetensen och tillgången till finansiella tjänster. Konsumenter, och i synnerhet utsatta konsumenter, bör också skyddas i den digitala världen. Den kommande rättsakten om digital rättvisa kommer i hög grad att bidra till att säkerställa detta skydd. Finansiell kompetens har en viktig roll att spela redan från tidig ålder, eftersom den kan stödja människors förmåga att förstå grundläggande begrepp som gör det möjligt för dem att konsumera, spara och investera på ett mer välgrundat sätt under livet ⁽³⁴⁾. Finansiell kompetens kan även bidra till att undvika överskuldssättning, som kan förvärras på grund av stigande lånekostnader, sjunkande inkomster, högre levnadskostnader och ett ökat kreditberoende ⁽³⁵⁾. Det är även viktigt att underlätta tillgången till finansiella tjänster genom att se till att alla konsumenter har rätt

⁽³⁰⁾ Kommissionen övervakar tillgången till och priset på livsmedel i EU tillsammans med observatoriet för den jordbruksbaserade livsmedelskedjan och kommer att främja utbyte av god praxis när det gäller livsmedelsfattigdom och tillgång till hälsosam kost i medlemsstaterna. Den gemensamma jordbrukspolitiken spelar en central roll för att trygga livsmedelstillgången i EU och bidra till hälsosamma och hållbara livsmedel.

⁽³¹⁾ EU stöder tillgången till grundläggande materiellt bistånd, särskilt till livsmedel (ESF+).

⁽³²⁾ Kommissionen kommer även att fortsätta att genomföra paketet för alla invånares tillgång till energi, som antogs i mars 2026 och som omfattar framtida insatser för att stärka skyddet mot avstängning och förvalta det europeiska rådgivningscentrumet för energifattigdom. Genom [kommissionens rekommendation från 2025 om transportfattigdom](#) och knutpunkten för transportfattigdom ("Transport Poverty Hub") bistår kommissionen medlemsstaterna när det gäller att ta itu med transportfattigdomen. Detta är även ett mål för den sociala klimatfonden.

⁽³³⁾ Rättsakten om den cirkulära ekonomin som kommissionen ska anta 2026 kommer att ta itu med flaskhalsar som hämmar den cirkulära omställningen i flera viktiga värdekedjor, exempelvis värdekedjorna för textilier, byggverksamhet och plast.

⁽³⁴⁾ Kommissionens meddelande COM(2025) 681 final av den 30 september 2025 [om en strategi för finansiell kompetens för EU](#).

⁽³⁵⁾ Direktiv (EU) 2023/2225 av den 18 oktober 2023 [om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG](#) och direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 [om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning \(EU\) nr 1093/2010](#).

att öppna och använda ett betalkonto med grundläggande funktioner var som helst i EU ⁽³⁶⁾ samt förbättra tillgången till kontanter ⁽³⁷⁾.

Bostadspriserna är en särskild utmaning för dem som lever i eller löper risk för fattigdom. Tillgång till överkomliga och hållbara bostäder av god kvalitet är en nödvändig förutsättning för integration i samhället och på arbetsmarknaden ⁽³⁸⁾. Även om personer med bostadsproblem löper större risk för fattigdom utgörs 31,1 % av befolkningen i hushåll med hög boendeutgift i förhållande till den disponibla inkomsten av låginkomsthushåll, och omkring 5 % av alla människor i åldern 16 år eller äldre uppger att de har haft bostadsproblem i något skede av livet ⁽³⁹⁾. Omkring 1 miljon människor i EU är hemlösa, vilket är den mest extrema formen av fattigdom och social utestängning ⁽⁴⁰⁾. **Tillsammans med denna strategi lägger kommissionen fram ett förslag till rådets rekommendation om bekämpning av utestängning från bostadsmarknaden**, som syftar till att främja utformning och genomförande av nationella strategiska ramar där fokus kommer att ligga på individens behov och förutsättningar, rätten till bostad och samordnat stöd till människor med osäkra boendeförhållanden och förebygga och ta itu med hemlöshet.

Säkerställa tillgången till tjänster för behövande

Sociala tjänster spelar en viktig roll när det gäller att tillhandahålla nödvändig grundläggande välfärd och stöd till dem som redan lever i fattigdom och förhindra att andra hamnar i fattigdom. Särskilt viktiga är tjänster för social delaktighet, såsom socialt arbete, rådgivning, psykologiskt stöd och rehabilitering. Tjänster för social delaktighet är även avgörande för att styra användarna mot de tjänster de behöver (exempelvis utbildning, omsorg, hälso- och sjukvård) och underlätta deras tillgång till så kallade samhällsviktiga tjänster (energi, transport, digital kommunikation, vatten och sanitet samt finansiella tjänster) genom att informera dem om vilka relevanta system som

⁽³⁶⁾ Direktiv (EU) 2023/2225 av den 18 oktober 2023 [om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG](#) och direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 [om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner](#).

⁽³⁷⁾ Kommissionens förslag COM(2023) 366 final av den 28 juni 2023 [om betaltjänster och e-penningtjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiv 98/26/EG och om upphävande av direktiven \(EU\) 2015/2366 och 2009/110/EG](#), kommissionens förslag COM(2023) 366 final [om betaltjänster och e-penningtjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiv 98/26/EG och om upphävande av direktiven \(EU\) 2015/2366 och 2009/110/EG](#) och kommissionens förslag COM(2023) 364 final till förordning [om eurosedlars och euromynts ställning som lagliga betalningsmedel](#).

⁽³⁸⁾ [EU-planen för bostäder till överkomlig kostnad från 2025](#) hjälper medlemsstaterna, regionerna och städerna att hantera bostadskrisen. Kommittén efterlyser ett särskilt fokus på att stödja de mest drabbade, särskilt unga och hemlösa. I ljuset av detta syftar den europeiska plattformen för investeringar i hållbara bostäder till överkomlig kostnad och den europeiska bostadsalliansen till att tillhandahålla en sektorsövergripande och flerstatlig ram för att utveckla samarbetet och mobilisera ytterligare finansiering för subventionerade och överkomliga bostäder, inbegripet till förmån för de mest utsatta. Det nya europeiska Bauhaus stöder överkomliga och hållbara bostäder av god kvalitet genom att öka finansieringen och utveckla och kopiera nya lösningar för mer inkluderande, rättvisa och tillgängliga bostadsområden samt lokalt ledda lösningar för bostäder till överkomlig kostnad.

⁽³⁹⁾ Bostadsproblem definieras som situationer där en person inte haft en egen bostad (vare sig ägd eller hyrd) och tvingats bo hos vänner eller familj, använda nödbostäder eller tillfälliga bostäder, bo på en plats som inte är avsedd som ett permanent hem eller sova på offentlig plats.

⁽⁴⁰⁾ I [2021 års Lissabonförklaring om den europeiska plattformen för åtgärder mot hemlöshet](#) fastställs kollektiva åtgärder för att arbeta mot ambitionen att få slut på hemlösheten senast 2030.

finns (t.ex. energiförmåner). För att deras insatser ska vara effektiva krävs att samarbetet mellan förvaltningarna stärks, även när det gäller digital infrastruktur. En särskild utmaning är dessutom att säkerställa tillgången till tjänster i hela territoriet, även på landsbygden och i de yttersta randområdena. De nationella genomsnitten döljer betydande territoriella skillnader med områden med stor fattigdom som påverkar både stads- och landsbygdsområden. Ett av målen för den kommande strategin för ”rätten att stanna kvar”, som syftar till att stödja territoriernas attraktionskraft, kommer att vara att underlätta tillgången till tjänster i hela EU.

Förbättrad tillgång till tjänster innebär bättre kvalitet, tillgång, tillgänglighet och överkomlighet. Kommissionen kommer att samarbeta med kommittén för socialt skydd för att **uppdatera 2010 års frivilliga europeiska kvalitetsram för sociala tjänster**, som är inriktad på att förbättra tillhandahållandet av tjänster (med riktlinjer för hur man fastställer, övervakar och utvärderar kvalitetsnormer för sociala tjänster). Detta kommer också att ta itu med administrativ komplexitet, stigmatisering, digital utestängning och förfarandemässiga hinder. Kommissionen kommer även att **uppdatera sin *Report on access to essential services in the EU* från 2023**.

Hinder för tillgång till tjänster kan förvärra och befästa fattigdomen, i synnerhet när de som är i akut behov av hjälp inte kan få det snabbt och effektivt. Det finns ett behov av förbättrad täckning, bättre integration och samarbete mellan tjänster och en starkare anpassning mellan det tillgängliga stödet och de faktiska behoven hos dem som det är avsett att tillgodose. **År 2027 kommer kommissionen att lägga fram ett förslag till rådets rekommendation för att stödja enklare och integrerad tillgång till tjänster.** Förslaget kommer att betona den roll som tjänster för social delaktighet spelar genom att stödja en gemensam kontaktpunkt i hela territoriet och underlätta tillhandahållandet av integrerat stöd. Det kommer att syfta till att stärka deras utåtriktade verksamhet och närhet till mottagarna och förlita sig på en snabb bedömning av användarens behov följt av en integrerad stödplan. Det kommer även att stödja metoder för inbördes stöd bland personer som lever i fattigdom, med erkännande av deras förstahandserfarenhet och kunskaper när det gäller att underlätta tillgången till tjänster.

Utbildning under hela livet spelar en central roll när det gäller att bekämpa och förebygga fattigdom. Tillgång till utbildning av god kvalitet kan hjälpa människor att ta sig ur fattigdom eller social utestängning genom att ge dem de färdigheter som krävs för att hitta ett arbete av god kvalitet och delta aktivt i samhället. Utbildning kan bryta mönstret av nackdelar i alla skeden av livet – från tidig barndom till vuxenutbildning och omskolning. Elevernas socioekonomiska bakgrund är dock fortfarande den mest ihållande orsaken till ojämlikhet i utbildningen i Europa. Systemisk underfinansiering i eftersatta områden leder till lärarbrist, högre personalomsättning och färre erfarna lärare, vilket leder till mindre individanpassat stöd – precis de förhållanden som är minst lämpade för missgynnade barn som inte har kompenserade resurser i hemmet som de kan utnyttja. Senare under 2026 kommer kommissionen att anta ett **utbildningspaket, som kommer att omfatta ett stödsystem för grundläggande färdigheter**, till stöd för effektiva insatser på skolnivå för att hjälpa alla barn och ungdomar, även de från missgynnade miljöer, att uppnå en tillräcklig nivå av grundläggande färdigheter senast i slutet av den obligatoriska skolgången och för att minska ojämlikheten i det tidiga lärandet. Digital kompetens och digitala färdigheter har blivit avgörande för att man ska kunna delta i samhället, dra nytta av digitala offentliga tjänster och få tillträde till arbetsmarknaden. **Kommissionen kommer att fortsätta sina ansträngningar för att se till att 80 % av EU-medborgarna**

senast 2030 ska ha åtminstone grundläggande digitala färdigheter, vilket är en nödvändig förutsättning för såväl dagens som framtidens arbetstillfällen.

När det gäller den demografiska utvecklingen bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att ge de mest utsatta tillgång till tjänster för långvarig vård och omsorg. Detta gäller särskilt landsbygdsområden, som står inför större utmaningar i samband med en åldrande befolkning. Förbättrad tillgång till inkluderande långvarig vård och omsorg till överkomliga priser och av god kvalitet kan ha en positiv inverkan på vårdtagarna, men dess fattigdomsdimension påverkar även anhörigvårdare – främst kvinnor. Omsorgsansvar begränsar ofta deltagandet på arbetsmarknaden, minskar pensionstillväxten och begränsar inkomstryggheten. EU har infört särskilda instrument för att stödja tillgången till långvarig vård och omsorg till överkomliga priser och av god kvalitet ⁽⁴¹⁾. Under 2027 kommer kommissionen att lägga fram en **uropeisk omsorgsgiv**, som kommer att vägleda reformer och investeringar för överkomliga vård- och omsorgstjänster av hög kvalitet under hela livet, med särskild uppmärksamhet på dem som löper risk för fattigdom, samtidigt som man tar itu med de strukturella orsakerna till bristen på arbetskraft – attraktionskraften hos och kvaliteten på arbetstillfällena inom vård- och omsorgssektorn.

Extrema väderhändelser till följd av klimatförändringarna stör samhällsviktiga tjänster, skadar infrastrukturen och kan göra att utsatta samhällsgrupper hamnar djupare i fattigdom och upplever ökad social utestängning. Det är viktigt att stärka samhällets resiliens mot klimateffekter, som har en oproportionerlig inverkan på utsatta hushåll. Den **kommande europeiska integrerade ramen för klimatresiliens** kommer att utgöra ett tillfälle att ta itu med dessa. Mer allmänt när det gäller **beredskap** visar lärdomarna från den senaste tidens kriser på behovet av att nå ut till och rikta in sig på särskilt missgynnade befolkningsgrupper och personer som utsätts för diskriminering och upplever fattigdom och social utestängning, i syfte att förbättra kommunikationen och förebygga desinformation.

3. STÄRKA STYRNINGEN OCH FINANSIERINGEN OCH FÖRBÄTTRA ÖVERVAKNINGEN FÖR ATT MINSKA OCH FÖREBYGGA FATTIGDOM

Styrning

Att ta itu med och förebygga fattigdom är ett stort kollektivt ansvar. Att agera tillsammans och på alla nivåer är det enda sättet att föra in EU på vägen mot fattigdomsutrotning senast 2050. Offentliga myndigheter och privata aktörer, samt arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället, uppmanas alla att spela sin roll.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att se till att det finns politiska ramar för fattigdomsbekämpning på nationell, regional eller lokal nivå, enligt vad som är relevant. Ökad fattigdom är en utmaning i alla medlemsstater. För närvarande har endast 22 medlemsstater nationella strategier för fattigdomsbekämpning eller liknande strategiska ramar, och regionala och lokala myndigheter spelar en central roll i styrningen och genomförandet av dem. Kommissionen uppmanar alla medlemsstater att lägga fram enhetliga och effektivare strategier för att bekämpa fattigdom, och står redo att stödja medlemsstaterna i arbetet med att minska och förebygga fattigdom. **Nya investeringar**

⁽⁴¹⁾ Kommissionens meddelande COM(2022) 440 final av den 7 september 2022 [om en europeisk strategi för vård och omsorg](#) och rådets rekommendation 2022/C 476/01 av den 8 december 2022 [om tillgång till långvarig vård och omsorg till överkomliga priser och av god kvalitet](#).

och reformer måste vara fattigdomssäkrade. Kommissionen stöder användningen av bedömningar av fördelningspolitiska effekter⁽⁴²⁾ i medlemsstaterna och kommer att ge ytterligare anvisningar om användningen av sådana bedömningar i sina nationella budgetramverk, när så är möjligt.

Tillsammans med denna strategi lägger kommissionen fram ett **vägledningsdokument för att hjälpa nationella, regionala och lokala myndigheter att planera och förbättra sina strategier och ramar för fattigdomsbekämpning**⁽⁴³⁾. **Principerna för en effektiv politik för fattigdomsbekämpning** återspeglar fattigdomens flerdimensionella karaktär vid utformningen av strategier för att bekämpa och förebygga den, med deltagande av alla nödvändiga aktörer och förvaltningsnivåer. De kan användas som ett strukturerat självbedömnings- och planeringsverktyg i alla skeden av den politiska cykeln: från utarbetande eller uppdatering av ramar för fattigdomsbekämpning till utformning av reformer och investeringar samt översyn av genomförandet. Kommissionens avdelningar kommer att stödja användningen av dem genom politisk dialog och ömsesidigt lärande bland medlemsstaterna.

Med tanke på att fattigdom är en växande och komplex utmaning som kräver samordnade insatser som omfattar investeringar och lagstiftningsåtgärder uppmanar kommissionen **medlemsstaterna att utse en samordnare för fattigdomsbekämpning** på högsta politiska nivå som ska samordna utvecklingen av politiska ramar för fattigdomsbekämpning och säkerställa att de är flerdimensionella till sin karaktär. Deras uppdrag ska vara att övervaka utformningen, genomförandet och övervakningen av ramarna, med deltagande av alla relevanta ministerier och myndigheter. De kommer också att stödja regionala och lokala myndigheters genomförande av ramarna. Tillsammans med de nationella samordnarna för fattigdomsbekämpning kommer kommissionen att anordna regelbundna och effektiva utbyten av bästa praxis i kampen mot fattigdom genom att stödja ömsesidigt lärande och stärka deras samarbete samt stödja evidensbaserade beslut.

Inom ramen för den europeiska planeringsterminen kommer kommissionen att fortsätta att vägleda medlemsstaterna och hjälpa till att samordna relevant nationell politik. Genom att integrera principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter⁽⁴⁴⁾ i planeringsterminen bidrar den ekonomiska styrningen till social resiliens. I planeringsterminen identifieras samhällsutmaningar och brister i de nationella sociala trygghetssystemen, samtidigt som lämpliga politiska åtgärder rekommenderas. Under var och en av de två senaste planeringsterminscyklerna mottog mer än en tredjedel av medlemsstaterna en landsspecifik rekommendation om fattigdom. Det är viktigt att medlemsstaterna påskyndar genomförandet av dessa.

Utöver medlemsstaterna kommer kommissionen att samarbeta med andra institutioner och organisationer för att stödja genomförandet av strategin. Kommissionen kommer i synnerhet att fortsätta att föra en informell strukturerad dialog med Europaparlamentet, särskilt med den **tvärpolitiska gruppen för**

⁽⁴²⁾ Kommissionens meddelande COM(2022) 494 final av den 28 september 2022 om bättre bedömning av fördelningseffekterna av medlemsstaternas politik.

⁽⁴³⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Principles for effective anti-poverty policies, supporting national, regional and local authorities in their fights against poverty* (inte översatt till svenska), SWD(2026) 771.

⁽⁴⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1263 av den 29 april 2024 [om en effektiv samordning av den ekonomiska politiken och om multilateral budgetövervakning samt om upphävande av rådets förordning \(EG\) nr 1466/97](#).

fattigdomsbekämpning. Kommissionen kommer även att enas om en **gemensam handlingsplan med Europeiska regionkommittén senast i slutet av 2026** i syfte att stärka samarbetet på viktiga prioriterade områden, såsom åtgärder för att bekämpa fattigdom på lokal och regional nivå. De kommer att samarbeta kring lanseringen av ett **”EU-pris för social inkludering”** ⁽⁴⁵⁾ för städer och kommuner för att erkänna innovativa och effektiva åtgärder som genomförs på lokal nivå och främja ömsesidigt lärande genom att göra det möjligt för städer och kommuner att utbyta god praxis. Senast i slutet av 2026 kommer kommissionen och **Europeiska ekonomiska och sociala kommittén** även att ingå ett **samarbetsavtal** som bygger på den befintliga ramen för expertrådgivningsstöd och utbyta bästa praxis för att bekämpa fattigdom.

Med utgångspunkt i de positiva lärdomarna under samrådsprocessen för strategin kommer kommissionen att utöka sitt **samarbete med människor som lever i fattigdom**. Den kommer att inrätta ett särskilt forum för att regelbundet och på ett strukturerat sätt samråda med dem om utformningen, genomförandet och övervakningen av initiativ som syftar till att bekämpa fattigdom eller social utestängning, samt på andra politikområden som kan påverka deras liv. Kommissionen kommer också att fortsätta att samarbeta med **organisationer i det civila samhället** ⁽⁴⁶⁾ på ett strukturerat sätt för att stödja genomförandet av strategin. Parallellt med detta kommer den **sociala dialogen** att fortsätta att spela en nyckelroll när det gäller att hitta balanserade lösningar som svar på förändringarna i arbetslivet ⁽⁴⁷⁾.

Finansiering

Mot bakgrund av det akuta behovet av åtgärder är det viktigt att säkerställa tillräckligt ekonomiskt stöd för kampen mot fattigdom. För att utöka åtgärderna mot fattigdom måste offentlig och privat finansiering mobiliseras mer effektivt på såväl EU-nivå som nationell nivå. Detta omfattar såväl långsiktiga investeringar, för att förbättra tillhandahållandet av tjänster, och snabba nödatgärder för att förhindra att människor hamnar i fattigdom och förkorta fattigdomsperioderna. I detta avseende bör särskild uppmärksamhet på kort sikt ägnas åt att finansiera tjänster som hjälper behövande barn i övergången till mogen ålder (som överbryggar barngarantin och ungdomsgarantin) eftersom de förhindrar att fattigdom går i arv mellan generationerna. Detta kommer att innebära att stärka en tidig identifiering av barn i riskzonen, utöka program för mentorskap och vägledning, uppsökande verksamhet och andra stödåtgärder. I strategin betonas att arbetstillfällen av hög kvalitet är den bästa vägen ut ur fattigdom, men för att säkerställa att de som står utanför arbetsmarknaden får stöd krävs starka och välfinansierade offentliga arbetsförmedlingar.

För närvarande utnyttjar medlemsstaterna de 139 miljarder euro som är tillgängliga inom ramen för Europeiska socialfonden+ (ESF+) (2021–2027) ⁽⁴⁸⁾. Halvtidsöversynen av de sammanhållningspolitiska programmen har gjort det möjligt för medlemsstaterna att med gott resultat omfördela 34,6 miljarder euro i sina sammanhållningspolitiska medel för 2021–2027 till EU:s mest brådskande strategiska prioriteringar. Detta har också lett till ett

⁽⁴⁵⁾ Detta pris kommer att komplettera de befintliga verktyg som ger EU:s erkännande och synlighet till de lokala och regionala myndigheternas insatser.

⁽⁴⁶⁾ Kommissionens meddelande COM(2025) 790 final av den 12 november 2025 [om EU:s strategi för civilsamhället](#).

⁽⁴⁷⁾ Kommissionens meddelande COM(2023) 40 final av den 25 januari 2023 [om att stärka den sociala dialogen i Europeiska unionen](#): ta vara på dess fulla potential för att hantera rättvisa omställningar.

⁽⁴⁸⁾ Av dessa 142 miljarder euro kommer 95,1 miljarder euro från EU:s budget.

positivt utnyttjande av kraven på tematisk koncentration för ESF+, där de resurser som avsatts för att ta itu med barnfattigdom ökade med 5,4 % (ytterligare 491 miljoner euro) och den materiella fattigdomen ökade med 3,5 % (ytterligare 211 miljoner euro). Utöver ESF+ stöder EU kampen mot fattigdom genom de sammanhållningspolitiska fonderna såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden och Fonden för en rättvis omställning samt andra finansieringsprogram såsom den sociala klimatfonden, InvestEU, faciliteten för återhämtning och resiliens och instrumentet för tekniskt stöd. Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att införliva utsläppshandelssystem för byggnads- och vägtransportsektorerna samt ytterligare sektorer (ETS2) och utan dröjsmål lämna in sina planer för den sociala klimatfonden så att utsatta hushåll kan få stöd. Kommissionen kommer att hjälpa medlemsstaterna att maximalt utnyttja tillgängliga EU-medel och omfördela EU-medel, där så är möjligt och i linje med medlemsstaternas och regionernas preferenser, till åtgärder för fattigdomsbekämpning som kan ge varaktiga effekter.

Betydande resurser sätts också in genom faciliteten för återhämtning och resiliens (med en total budget på 577 miljarder euro). Planerna för återhämtning och resiliens innehåller redan reformer och investeringar som hjälper medlemsstaterna att bidra till att bekämpa och förebygga fattigdom. Dessa ska vara slutförda senast den 31 augusti 2026, i linje med de tidsfrister som fastställs i facilitetens rättsliga struktur. Detta kan även uppnås genom att påskynda genomförandet av relevanta åtgärder i planerna för återhämtning och resiliens och genom att på ett bra sätt använda de indikatorer som anges i kommissionens meddelande *NextGenerationEU – Vägen till 2026*, där så är möjligt inom tidsfristen för genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens (den 31 augusti 2026) ⁽⁴⁹⁾.

Kommissionens förslag till den fleråriga budgetramen 2028–2034 avsätter minst 14 % av de nationella och regionala partnerskapsplanerna till sociala mål. Medlemsstaterna uppmanas att koncentrera sina resurser på fyra typer av sociala åtgärder: social inkludering, livsmedelsbistånd eller grundläggande materiellt bistånd, bekämpning av barnfattigdom och genomförande av den europeiska barngarantin, bekämpning av ungdomsarbetslösheten och genomförande av ungdomsgarantin. Den föreslagna EU-faciliteten kommer att göra det möjligt att fortsätta stödja mikrofinansiering och finansiering till sociala företag genom en budgetgarantimekanism, i likhet med det nuvarande fönstret för social investering och kompetens inom InvestEU.

Som en del av vårt gemensamma ansvar för att bekämpa och förebygga fattigdom kan den privata sektorn ge ett betydande bidrag och vidta ytterligare åtgärder för att motverka flerdimensionell fattigdom i EU. Företag, filantropiska organisationer och investerare kan i hög grad komplettera offentliga resurser och bidra till att skala upp innovativa lösningar för att bekämpa fattigdom, vilket leder till bättre välfärd och möjligheter för alla i samhället samt till starkare välstånd och konkurrenskraft. För att privata investeringar i högre grad ska kunna riktas mot sociala mål spelar relevanta standarder, begrepp och metoder en viktig roll. Kommissionen kommer att i samarbete med OECD undersöka möjligheterna att ta fram ett frivilligt, marknadslett ramverk med investeringsbara mål, vilket kommer att hjälpa investerare att utforma, bedöma och jämföra investeringsstrategier på ett konsekvent och flexibelt sätt.

⁽⁴⁹⁾ Faciliteten för återhämtning och resiliens inrättades som ett instrument utformat för att hantera de negativa konsekvenserna av covid-19-krisen i unionen, med stöd av extraordinära och tillfälliga ytterligare medel, och försågs med mycket strikta tidsfrister som det inte går att avvika från eftersom de fastställs i förordningen om återhämtningsinstrumentet, förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens och beslutet om egna medel.

År 2026, i samband med den internationella dagen för utrotning av fattigdom (den 17 oktober), kommer kommissionen att lansera en **koalition mot fattigdom som samlar socialt ansvarsfulla företag och filantropiska organisationer**. Koalitionen kommer att fungera som en europeisk plattform för samarbete och ömsesidigt lärande, uppmuntra privata företag och välgörenhetsorganisationer att bidra till att förebygga och minska fattigdom samt bidra till att stärka engagemanget med relevanta intressenter och åstadkomma verklig social påverkan. Koalitionens partner kommer att underteckna en stadga med gemensamma principer och åtgärder för företag av alla storlekar för att stödja kampen mot fattigdom. De kommer också att göra specifika åtaganden, till exempel att tillhandahålla varor och tjänster, genomföra projekt för social inkludering i de samhällen där de är verksamma eller stödja integrering och sysselsättning av specifika grupper, såsom utsatta unga människor.

Kommissionen kommer att fortsätta att stärka sitt samarbete med multilaterala investeringsbanker för att mobilisera finansiering till fattigdomsbekämpande åtgärder. Europeiska investeringsbankgruppen (EIB-gruppen) stöder inkluderande tillväxt genom att finansiera social infrastruktur och samhällsviktiga tjänster som gör det möjligt för människor att delta fullt ut i samhället och ekonomin. **EIB-gruppen avser att framöver finansiera nya investeringar i social infrastruktur till ett belopp av cirka 22 miljarder euro under perioden 2026–2027**, vilket stärker gruppens bidrag till lika möjligheter och gemensamt välbefinnande i hela Europa. Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med EIB-gruppen för att stödja investeringar som återspeglar räckvidden för EU:s strategi mot fattigdom och den europeiska barngarantin. Europarådets utvecklingsbank (CEB), som har ett uteslutande socialt mandat och fokuserar på utsatta personer och personer som riskerar socioekonomisk utestängning, kommer dessutom att fortsätta att stödja investeringar i humankapital, inkluderande och motståndskraftiga livsmiljöer, tillgång till finansiering och jobbskapande, i storleksordningen 3 miljarder euro per år, i sina EU-medlemmar baserat på nuvarande utlåningsvolym. EU stärker det strategiska samarbetet med CEB, och i detta syfte antog kommissionen 2026 ett förslag om att EU ska bli aktieägare i CEB. Europeiska kommissionen och CEB kommer att arbeta för att **senast 2027 upprätta ett gemensamt samarbetsramverk för att stärka investeringarna för att motverka fattigdom och social utestängning i EU.**

Monitorering

Mätningen av fattigdom och social utestängning i EU återspeglar deras flerdimensionella och systemiska karaktär. EU:s övergripande indikator för risken för fattigdom eller social utestängning kombinerar tre dimensioner⁽⁵⁰⁾: monetär fattigdom, fattigdom i fråga om tillgång till varor och tjänster⁽⁵¹⁾ samt låg arbetsintensitet.

Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka framstegen mot EU:s mål för 2030. Att bekämpa fattigdom kräver datadrivet, evidensbaserat beslutsfattande som stöds av

⁽⁵⁰⁾ EU:s övergripande indikator för att övervaka risken för fattigdom eller social utestängning kombinerar tre dimensioner: relativ monetär fattigdom (en total disponibel inkomst som understiger 60 % av den nationella medianinkomsten), allvarlig materiell och social fattigdom (oförmåga att ha råd med grundläggande varor och tjänster som anses nödvändiga för ett värdigt liv) samt mycket låg arbetsintensitet (den totala arbetstiden understiger 20 % av den sammanlagda potentiella heltidsarbetstiden).

⁽⁵¹⁾ Detta avser andelen av befolkningen som upplever en ofrivillig brist på minst 7 av 13 fattigdomsfaktorer, vilka beskrivs i kommissionens arbetsdokument Poverty in the EU – key trends and policies (inte översatt till svenska), SWD(2026) 770.

jämförbara högkvalitativa indikatorer. Den snabba förändringstakten, som förvärrats av levnadskostnaderna, liksom betydande förändringar på arbetsmarknaden och i arbetskraften, kräver bättre förutseende och starkare evidens som blir tillgänglig snabbare. I detta syfte kommer kommissionen att förbättra övervakningen av fattigdom och **lägga fram nya indikatorer för att mäta hur överkomliga priser påverkar fattigdom, i syfte att få dem godkända senast 2028** och fastställa en stabil övervakningsbas för framstegen mot ambitionerna för 2050. Målet är att göra uppgifterna om fattigdom mer aktuella och omfattande, bland annat genom att berika mätningen av materiell fattigdom och standardisera den på EU-nivå, och att undersöka andra metoder för att mäta såväl prisnivåer som extrem fattigdom, samt att ta fram mer detaljerade indikatorer för territoriella skillnader. Under förutsättning att rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) och dess rådgivande kommittéer ger sitt samtycke kan detta sedan även leda till en översyn av de relaterade indikatorerna i den sociala resultattavlan i syfte att stärka den relevanta analysen inom ramen för den sociala konvergensramen. Denna nya uppsättning indikatorer kommer att återspegla olika dimensioner av fattigdom samt överkomlighet, såsom tillgång till grundläggande varor och tjänster som är nödvändiga för ett värdigt liv, köpkraft, förmögenhet och skulder.

Kommissionen är redo att stödja **kommittén för socialt skydd** och, i tillämpliga fall, sysselsättningskommittén, i deras bidrag till övervakningen av strategin och deras funktion som forum för utbyte mellan medlemsstaterna och med kommissionen, med beaktande av att onödig administrativ börda inte får skapas.

Det arbetsdokument som åtföljer denna strategi granskar framstegen i kampen mot fattigdom i EU, med sikte på ambitionerna för 2050 ⁽⁵²⁾. Ytterligare gemensamt arbete med kommittén för socialt skydd kommer att innefatta stresstestning av motståndskraften hos medlemsstaternas socialskyddssystem inför potentiella chocker.

Globala insatser

På global nivå markerar EU genom sina åtgärder att fattigdomsbekämpning i hela världen är avgörande för gemensamt välstånd, global säkerhet och stabilitet. EU har länge varit en global ledare i arbetet med att främja mål 1 för hållbar utveckling om att utrota fattigdom i alla dess former. Detta åtagande återspeglas i de mer än 26,6 miljarder euro som direkt anslagits till detta mål för hållbar utveckling, liksom i den bredare omfattningen av EU-finansierat offentligt utvecklingsbistånd, där samtliga mål för hållbar utveckling är möjliggörare för fattigdomsminskning. Kommissionen kommer att fortsätta samarbetet med Förenta nationerna för att genomföra målen för hållbar utveckling.

EU:s utvidgningsprocess är en viktig drivkraft för social inkludering, sysselsättning och fattigdomsminskning i kandidatländer och potentiella kandidatländer, samtidigt som dessa förbereds för EU-medlemskap. Därutöver måste EU:s engagemang för minskning av fattigdomen i kandidatländer och potentiella kandidatländer förstås som en strategisk investering i deras samhällen, i deras framtida integration och i den inre marknadens konkurrenskraft. EU:s stöd kanaliseras huvudsakligen genom instrumentet för stöd inför anslutningen, och riktade åtgärder ingår i reformagendan för västra Balkan, Moldavien och Ukraina.

⁽⁵²⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Poverty in the EU – key trends and policies*, SWD(2026) 770 (inte översatt till svenska).

4. SLUTSATS

Att förebygga och bekämpa fattigdom är viktigare än någonsin. Framför oss ligger en enorm utmaning. Beslutsamma, djärva och samordnade insatser krävs för att hjälpa dem som lever i fattigdom och för att förhindra att andra faller in i fattigdom i ett sammanhang präglad av ökande levnadskostnader och svårigheter. Detta innebär att säkerställa att **varje person har möjlighet att leva ett värdigt liv**, tillgång till kvalitetsjobb, prisvärt boende samt högkvalitativa och prisvärda grundläggande varor och samhällsviktiga tjänster. Alla bör också ges förutsättningar att ta tillvara de möjligheter som den gröna och den digitala omställningen ger upphov till, och diskriminering och stigmatisering bör bekämpas så att ingen hindras från att integreras i samhället och ekonomin.

I denna strategi fastställer vi den väg som leder mot EU:s mål för fattigdomsminskning 2030 och mot utrotandet av fattigdom till 2050. Dessutom lägger vi fram EU-verktyg för att stödja medlemsstaterna och berörda parter i deras arbete med att intensifiera sina insatser och gå framåt tillsammans på ett samordnat sätt. Starka ambitioner krävs för att bekämpa fattigdom på ett verkningsfullt sätt och för att ett liv i EU ska vara ett värdigt liv. EU måste påskynda och förena sina insatser på alla nivåer, med såväl offentliga som privata aktörer, och leverera en sammanhängande strategi med ett starkt engagemang från det civila samhället och människor i fattigdom. Endast på detta sätt kan vi bidra till att förbättra situationen i dag, bana väg för en bättre morgondag, bryta överföringen av fattigdom och utsatthet mellan generationer och bidra till att uppnå ett EU fritt från fattigdom till 2050.

Bilaga: Lista på nya initiativ som ingår i strategin mot fattigdom

Initiativ	Datum:
1. ÅTGÄRDER FÖR ATT BEKÄMPA FATTIGDOM I ALLA ÅLDERSGRUPPER	
Meddelande om att bryta barnfattigdomscykeln – stärka den europeiska barngarantin	Tillsammans med EU:s strategi mot fattigdom
Inledande av den första etappen i samrådet med de europeiska arbetsmarknadsparterna för att få in synpunkter på möjliga EU-åtgärder för att stödja aktiveringen av personer som är utestängda från arbetsmarknaden och jämställdhet mellan kvinnor och män på arbetsmarknaden.	2026
Kommissionens rekommendation om evidensbaserad politisk vägledning för att förebygga och bekämpa fattigdom bland förvärvsarbetande i Europeiska unionen, följt av särskilda strukturerade diskussioner med medlemsstaterna	2027
Rapport om genomförandet av direktivet om minimilöner, med uppföljande ömsesidiga lärandeaktiviteter	2026 och fortlöpande
Kompendium över bästa praxis för att bidra till att motverka att förmåner inte utnyttjas	2027
Högnivåutbyte om samordnade politiska åtgärder för ett värdigt åldrande	2027
2. ÅTGÄRDER FÖR ATT TA ITU MED ÖVERGRIPANDE UTMANINGAR SOM FÖRVÄRRAR FATTIGDOMEN	
Förslag till rådets rekommendation om åtgärder mot utestängning från bostäder	Tillsammans med EU:s strategi mot fattigdom
Uppdatering av den frivilliga kvalitetsram för EU som upprättats av kommittén för socialt skydd	I samförstånd med kommittén för socialt skydd
Uppdatering av kommissionens rapport från 2023 om tillgång till samhällsviktiga tjänster	2027
Förslag till rådets rekommendation om enklare och integrerad tillgång till tjänster	2027
3. STÄRKA STYRNINGEN OCH FINANSIERINGEN OCH FÖRBÄTTRA ÖVERVAKNINGEN FÖR ATT MINSKA OCH FÖREBYGGA FATTIGDOM	
Principer för en effektiv politik för fattigdomsbekämpning	Tillsammans med EU:s strategi mot fattigdom
Ingå ett samarbetsavtal med Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och en gemensam handlingsplan med Europeiska regionkommittén om åtgärder till stöd för kampen mot fattigdom	2026
EU:s utmärkelse för social inkludering	Inleds 2027

Koalition mot fattigdom med den privata sektorn och filantropi	Inleds 2026
Strukturerad dialog med människor som lever i fattigdom	Inleds 2027
Nya fattigdomsindikatorer	2028